Nr. 10, 14. årgang, oktober 2011 Pris 25 kr.

NYT FRA

HARE KRISHNA

KIRTANA-MELA 2011

SRIMAD BHAGAVATAM

DATERING AF MAHABHARATA

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Karttika 2011

Af Lalitanatha Dasa

Velkommen til *karttika*, måneden oktober/november, der begynder den 11. oktober og fortsætter til og med den 9. november. Det er en af årets vigtigste perioder, hvor der ifølge *Nectar of Devotion*:

> "…er et særligt program for tempeltilbedelse af Herren i Hans Damodara-form. 'Damodara' refererer til, da Krishna blev bundet med reb af sin mor, Yasoda. Det siges, at ligesom Herren Damodara er Sine hengivne meget kær, er måneden Damodara eller *karttika* dem også meget kær.
>
> Det står i *Padma Purana*: "Herren kan give en hengiven befrielse eller materiel lykke, men efter at han har gjort hengiven tjeneste, specielt i måneden *karttika*, ønsker den hengivne kun at opnå ren hengiven tjeneste til Herren." Betydningen er, at Herren ikke giver hengiven tjeneste til almindelige personer, der ikke er ivrige efter det. Men selv sådanne useriøse personer, der gør hengiven tjeneste ifølge de regulative principper i måneden *karttika,* tildeles med lethed Herrens personlige tjeneste."

En af de særlige tjenester, man udfører i *karttika*, er sang morgen og aften af *Damodarastika* med ofring af lys til Krishna i Hans form som Damodara.

Damodara-tilbedelse refererer til Sri Krishna som barn i Vrindavana. Mange år senere, men også i *karttika* var Krishna på vej til Hastinapura for at forhandle fred med Duryodhana. Fredsforslaget blev afvist, og en måned senere startede krigen på Kuruksetra. Hvor længe siden er det? En artikel i dette nummer, 'Datering af *Mahabharata*-krigen', handler om astronomisk datering af *Mahabharata*. Udgangspunktet er *Mahabharatas* angivelser af stjernehimlen netop i *karttika,* da Krishna rejste til Hastinapura. På side 14 kan man læse om, hvad en astronom nåede frem til, da han satte moderne computere til at beregne, hvornår disse stjernekonstellationer må have kunnet ses.

Der er som sædvanligt også mange andre forhåbentligt spændende ting i dette blad, og så skal det nævnes, at vi i oktober har nogle store dage. Det er således Diwali onsdag den 26. efterfulgt af Govardhana Puja den 27. oktober. Begge dage er der særligt festprogram i templet i Vanløse fra kl. 17. Altså festprogram to dage i træk fra kl. 17. Og den efterfølgende søndag (den 30. oktober) er det Srila Prabhupadas bortgangsdag. Det bliver en stor dag, hvor man enten kan møde op fra tidligt om morgenen og være med til at læse og høre om Srila Prabhupada dagen igennem, eller man kan være med fra kl. 15 til det faste søndagsprogram, der også bliver til noget helt særligt til ære for Srila Prabhupada. ॐ

I dette nummer

Redaktionelt	**2**
Srila Prabhupadas side	**3**
Srimad-Bhagavatam: dens filosofi, etik og teologi	**6**
Ufrivillig japa-retreat	**10**
Gopiparanadhana gået bort	**12**
Astronomisk datering af Mahabharata	**13**
Kirtana-Mela 2011	**17**
International vegetardag	**20**
Børneside	**21**
Rajma	**22**
Adresseliste	**23**

'*Nyt fra Hare Krishna*' udgives af Det Internationale Samfund for Krsnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.

© Copyright 2011, alle rettigheder forbeholdes.

ISSN 1600-0153

Redaktion:

Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk

Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk

Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund mail@ananta.dk

Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse Tlf.: 59271930

Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119

Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

Srila Prabhupadas side

Her fortsætter oversættelsen af Perfect Questions, Perfect Answers, en bog fra midten af 1970'erne, hvor Srila Prabhupada udspørges om Krishna-bevidsthed af en aspirerende hengiven, Bob Cohen. Vi kommer her ind i deres samtale om eftermiddagen den 29. februar 1972.

Bob: Kan du fortælle mig noget mere om at chante Hare Krishna? Jeg har nu chantet i et stykke tid, men aldrig fast – kun lidt her og der. Kun for nylig fik jeg en kæde, og engang imellem har jeg det rart med at chante og engang imellem slet ikke rart overhovedet. Måske chanter jeg ikke rigtigt. Jeg ved det ikke.

Srila Prabhupada: Der er en metode til alt. Du bliver nødt til at følge processen.

Bob: De hengivne fortæller om ekstasen, de oplever, når de chanter.

Srila Prabhupada: Ja, jo mere du bliver renset, desto mere mærker du ekstase. Denne chanteproces er renselsesprocessen.

Den fuldkomne hengivne

Den næste samtale mellem Srila Prabhupada og Bob fandt sted om aftenen den samme dag (den 29. februar 1972).

Syamasundara: Srila Prabhupada, i eftermiddags diskuterede vi askese.

Srila Prabhupada: Hm?

Syamasundara: Hvis vi ikke frivilligt praktiserer askese, kommer vi til at gøre det ufrivilligt.

Srila Prabhupada: Ja, det bør ske under ledelse af den åndelige mester. Du har ikke lyst til at overholde askeser, men når du accepterer en åndelig mester, skal du følge hans ordre. Det er askese.

Syamasundara: Selv hvis man ikke ønsker at praktisere askese, skal man gøre det.

Srila Prabhupada: Ja, det skal man. Fordi du har overgivet dig til din åndelige mester, er hans ordre endelig. Så selv hvis du ikke bryder dig om det, skal du gøre det for at glæde mig.

Syamasundara: Aha.

Srila Prabhupada: Så du bryder dig ikke om det [Srila Prabhupada ler]. Ingen bryder sig om at faste, men den åndelige mester beordrer: "I dag er der faste," så hvad kan vi gøre? [Syamasundara ler] En discipel er en person, der frivilligt er gået med til at blive disciplineret af den åndelige mester. Det er askese.

Syamasundara: Hvis vi for eksempel tager vores forældre eller mange andre mennesker i denne materielle verden – folk, som er fuldstændigt besnæret af materielt liv – ønsker de ikke at gennemgå askese eller kropslig lidelse, men de er nødt til at gøre det alligevel. Naturen tvinger dem til at lide askeser.

Srila Prabhupada: Det er tvungen askese. Det er ikke godt. Frivillig askese vil hjælpe.

Syamasundara: Hvis man ikke frivilligt påtager sig askese, bliver man tvunget til at gøre det.

Srila Prabhupada: Det er forskellen på menneske og dyr. Et dyr kan ikke acceptere askese, men det kan et menneske. Der er lækkerier i konditorforretningen. Et menneske vil gerne spise dem, men det ser, at det ingen penge har, så det lægger bånd på sig selv. Men når en ko kommer, stikker hun med det samme munden frem. Man kan slå hende med en stok, men det finder hun sig i. Det holder hende ikke tilbage. Derfor kan et dyr ikke gennemgå askeser.

Vores askese er rigtig dejlig. Vi synger Hare Krishna og danser, og Krishna sender en masse god mad, som vi spiser. Det er alt. Hvorfor kan jeres landsmænd ikke gå med til en sådan askese? Synge, danse og spise godt?

Bob: Hvad for noget?

Srila Prabhupada: Fordi vi praktiserer askeser, sender Krishna os så mange gode ting. Vi er ikke tabere. Når man bliver Krishna-ificeret, får man flere bekvemmeligheder, end man har nu.

Det er en kendsgerning. Jeg har levet alene de sidste 20 år, men jeg har ingen problemer. Før jeg tog *sannyasa*, boede jeg i Delhi. Jeg havde ingen vanskeligheder, selv om jeg boede alene.

Syamasundara: Hvis man ikke accepterer åndelig disciplin, vil naturen tvinge så mange katastrofer ned over én.

Srila Prabhupada: Åh ja. Det står i *Bhagavad-gita*:

daivi hy esa guna-mayi
mama maya duratyaya
mam eva ye prapadyante
mayam etam taranti te
[Bg. 7.14]

["Denne Min guddommelige energi, der består af den materielle naturs tre kvaliteter, er meget vanskelig at sætte sig ud over. Men de, der har overgivet sig til Mig, kan let krydse over den."] *Maya* påtvinger os så mange vanskeligheder, men så snart man overgiver sig til Krishna, sker det ikke længere.

Syamasundara: Vi var så tåbelige, at vi hele tiden troede: "I fremtiden bliver jeg lykkelig."

Srila Prabhupada: Ja, det er *maya*, illusion. Det er ligesom æslet. Du sætter dig på ryggen af æslet og holder en tot græs [foran det]. Æslet tænker: "Hvis jeg går lidt fremad, får jeg græsset." [Bob ler.] Men græsset er altid et skridt foran. Det er æselfilosofi [alle ler]. Alle tænker: "Lad mig bevæge mig lidt fremad, så får jeg fat på det. Så bliver jeg lykkelig."

Bob: Jeg... jeg takker dig så mange gange for...

Srila Prabhupada: Hmm?

Bob: I morgen bliver jeg nødt at forlade dig og…

Srila Prabhupada: Tal ikke om at f-o-r-l-a-d-e, men om at l-e-v-e [ordspil på engelsk på 'leave' og 'live'].

Bob: Det ser jeg mig endnu ikke i stand til at gøre, men nu tænkte jeg på at tage tilbage til min by i morgen. Men…

Srila Prabhupada: Tag ikke tilbage.

Bob: Jeg bør blive her i morgen – her?

Srila Prabhupada: Bliv her.

Bob: Hvis du siger det, bliver jeg her.

Srila Prabhupada: Ja, du er en rigtig god fyr. [Der er en lang pause. Det er nu meget mere stille.] Det er så enkelt. Når de levende væsener glemmer Krishna, er de i denne materielle verden. Krishna betyder Hans navn, Hans form, Hans lege – alt.

Bob: Hvad var det sidste, du sagde?

Srila Prabhupada: Lege?

Bob: Lege.

Srila Prabhupada: Når vi taler om en konge, betyder det kongens regering, kongens palads, kongens dronning, kongens sønner, sekretærer, militærstyrke – alt. Ikke sandt?

Bob: Jo.

Srila Prabhupada: Siden Krishna er Guddommens Højeste Personlighed, betyder det, at så snart vi tænker på Krishna, betyder det alle Krishnas energier. Derfor er det fuldstændigt, når vi siger "Radha-Krishna". Radha repræsenterer alle Krishnas energier. Og Krishna er den Højeste Herre. Så når vi taler om Krishna, er de levende væsener også inkluderet, for de levende væsener er energier, forskellige energier af Krishna, en højere energi. Når denne energi ikke tjener den 'energiske' [kilden til energien], er det materiel eksistens. I denne verden tjener ingen Krishna. De tjener Krishna på en anden måde. De tjener indirekte, ligesom ulydige borgere tjener regeringen indirekte. Fanger sættes i fængsel på grund af deres ulydighed over for statens love. I fængslet tvinges de til at adlyde statens love. Her er alle de levende væsener på samme måde gudløse, enten ud af uvidenhed eller ud af valg. De vil helst ikke acceptere Guds overherredømme. Så vi forsøger at bringe dem tilbage til deres oprindelige tilstand. Det er Krishna-bevidsthedsbevægelsen.

Sygdomsbehandling

Bob: Jeg vil gerne spørge dig om noget, som jeg har talt med de hengivne om: sygdomsbehandling. Jeg gik ned til floden med nogle hengivne i dag. Jeg var forkølet, så jeg sagde, at jeg ikke kunne gå i vandet. Nogle mente, at jeg skulle gøre det, fordi det er Ganges, og nogle sagde, at jeg ikke skulle gøre det, fordi jeg er forkølet. Vi talte om det, og jeg forstår det ikke. Bliver vi syge på grund af vores dårlige handlinger i fortiden?

Srila Prabhupada: Ja, det gør vi.

Bob: Men når man...

Srila Prabhupada: Enhver form for lidelse skyldes vores ufromme handlinger i fortiden.

Bob: Men når man slipper fri af karmisk indflydelse...

Srila Prabhupada: Ja?

Bob: ...bliver man da stadig syg?

Srila Prabhupada: Nej, og selv hvis man bliver syg, er det noget meget midlertidigt. For eksempel kører denne ventilator. Hvis man afbryder strømmen, fortsætter ventilatoren med at køre et lille stykke tid. Den bevægelse skyldes ikke strømmen. Det er kraft – hvad kaldes den, fysisk set, denne kraft?

Syamasundara: Momentum.

Srila Prabhupada: Momentum. Men så snart den standser, er der ingen bevægelse mere. På samme måde er det midlertidigt, selv hvis en hengiven, der har overgivet sig til Krishna, lider på grund af materielle reaktioner. Derfor ser en hengiven ikke materielle lidelser som lidelse. Han ser dem som Krishna, Guds, nåde.

Bob: En fuldkommengjort sjæl, en hengiven, en ren hengiven...

Srila Prabhupada: En fuldkommengjort sjæl er den, der er engageret døgnet rundt i Krishna-bevidsthed. Det er fuldkommenhed. Det er en transcendental position. Fuldkommenhed vil sige at engagere sig i sin oprindelige bevidsthed. Det er fuldkommenhed. Der står i *Bhagavad-gita*:

sve sve karmany abhiratah
samsiddhim labhate narah
[Bg. 18.45]

"Ved at følge sine arbejdskvaliteter kan alle mennesker blive fuldkomne." Fuldstændig perfektion. *Samsiddhi*. *Siddhi* betyder perfektion. Det er Brahman-erkendelse, åndelig erkendelse. Og *samsiddhi* betyder hengivenhed, der kommer efter Brahman-erkendelse.

Bob: Kan du gentage det sidste?

Srila Prabhupada: *Samsiddhi*.

Bob: Ja.

Srila Prabhupada: *Sam* betyder fuldstændig.

Bob: Ja.

Srila Prabhupada: Og *siddhi* betyder perfektion. I *Bhagavad-gita* står der, at den, der kommer hjem, tilbage til Guddommen, har opnået den fuldstændige perfektion. Fuldkommenhed kommer, når man erkender, at man ikke er denne krop. Man er en åndelig sjæl. *Brahma-bhuta* [*SB* 4.30.20] – det kaldes Brahman-erkendelse. Det er perfektion. Og *samsiddhi* kommer efter Brahman-erkendelse, når man engagerer sig i hengiven tjeneste. Hvis man derfor allerede er engageret i hengiven tjeneste, kan det forstås, at Brahman-erkendelsen er der. Derfor kaldes det *samsiddhi*.

Bob: Jeg spørger dig om dette i al ydmyghed, men oplever du sygdom og lidelse?

Srila Prabhupada: Hm-m?

Bob: Oplever du personligt sygdom og lidelse?

Srila Prabhupada: Ja.

Bob: Er det et resultat af din tidligere *karma*?

Srila Prabhupada: Ja.

Bob: Så når man er i den materielle verden, slipper man aldrig helt for sin *karma*?

Srila Prabhupada: Jo, det gør man. Ikke mere *karma* for en hengiven. Ikke flere karmiske reaktioner.

Bob: Men du må være den bedste hengivne.

Srila Prabhupada: Nej, jeg regner mig ikke for den bedste hengivne. Jeg er den laveste.

Bob: Nej, nej!

Srila Prabhupada: Du er den bedste hengivne.

Bob: [ler] Åh nej, nej! Men ser du, hvad du siger, virker altid rigtigt.

Srila Prabhupada: Ja.

Bob: Derfor må du være den bedste hengivne.

Srila Prabhupada: Sagen er, at selv den bedste hengivne kommer, når han prædiker, ned til platformen af en andenklasses hengivne.

Bob: Hvad laver den bedste hengivne?

Srila Prabhupada: Den bedste hengivne prædiker ikke.

Bob: Hvad laver han så?

Srila Prabhupada: Han ser, at der ikke er brug for at prædike. For ham er alle hengivne [Bob ler af hele hjertet]. Ja, han ser ingen ikke-hengivne mere. Alle er hengivne. Han kaldes en *uttama-adhikari*. Men mens jeg prædiker, hvordan kan jeg da sige, at jeg er den bedste hengivne? Ligesom Radharani: Hun ser ingen som ikke-hengivne. Derfor forsøger vi at nærme os Radharani. (Fortsættes i næste nummer) ॐ

Srimad-Bhagavatam: dens filosofi, etik og teologi

I begyndelsen af 1869 gav Srila Bhaktivinoda Thakura (1838-1914) et foredrag i Dinajpur i Bengalen til et stort publikum, der bestod af fremtrædende intellektuelle, religiøse og kulturelle ledere fra mange steder i Indien. Nogle interesserede englændere var også til stede. De var alle kommet på invitation af Khajanji Babu, præsidenten for et anset lokalt selskab og embedsmand i Bengalens regering.

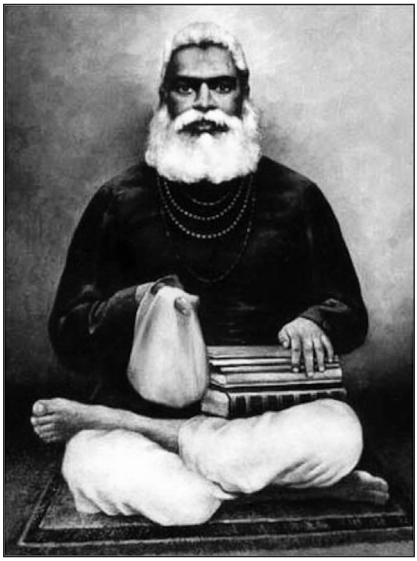

Srila Bhaktivinoda Thakura

På den tid var der en kontrovers i Dinajpur mellem Rammohun Rays tilhængere ('brahmo'erne'), der for de flestes vedkommende var skolelærere, og byens mere konservative hinduer. Hinduerne forsøgte at gøre brahmoerne kasteløse. Brahmoerne inviterede derfor Bhaktivinoda Thakura, der var en kendt tjenestemand, til deres forsamling, men han fortalte dem, at han ikke var brahmo, men en tjener af Sri Caitanya Mahaprabhus tilhængere. Hinduerne bad ham derefter om at danne en forsamling for hinduer.

På mødet i 1869 gav han en tale, der senere blev til bogen 'The Bhagavat: Its Philosophy, Its Ethics and Its Theology'. I talen kritiserede han åbent den sekterisme, der karakteriserede den religiøse strid mellem hinduer og brahmoer. Han instruerede de vrede hinduer og forklarede manglerne i brahmoernes lære samtidigt med, at han forherligede *Srimad-Bhagavatams* store, universelle budskab.

I følgende uddrag fra talen mærker man hurtigt, hvor stor en *sadhu* Bhaktivinoda var, og hvor dygtigt han skar gennem de betingede sjæles illusion og tilknytninger samtidigt med, at han præsenterede sandheden så behageligt og poetisk, at alle var tilfredse og ingen blev fornærmet. Bhaktivinoda Thakura startede med på en nænsom måde at gøre opmærksom på nogle åbenlyse mangler ved Rammohan Rays tilsidesættelse af Sri Caitanya Mahaprabhu.

Srila Bhaktivinoda Thakura: "*Srimad-Bhagavatam* har som alle andre religiøse og filosofiske tekster måtte døje med værdiløse læsere og dumme kritikere. De første har gjort bogen så megen skade, at de overgår de sidstnævnte i deres onde konsekvenser. Åndrige mænd har læst bogen igennem i deres søgen efter sandhed og filosofi, men fordommene, som de havde med sig fra bogens værdiløse læsere og disses skændige adfærd, forhindrede dem i at forstå den åbent og ærligt. For ikke at tale om andre mennesker anså det store geni Raja Ram Mohan Roy, grundlæggeren af brahmoisme-sekten, det ikke sin tid værd at studere dette prydstykke i det religiøse bibliotek. Han åbnede døren til *Vedanta*, sådan som den var blevet fremsat i Sankaracaryas *mayavada*-konstruktion, og foretrak at slå ind på den unitariske kristne tros vej i en indisk skikkelse. Ram Mohan Roy var en dygtig mand. Han kunne ikke tilfredsstilles af teorien om illusion, som den findes i Sankaras *mayavada*-filosofi. Hans hjerte var fuld af kærlighed til Naturen. Han så med sit sinds øje, at han ikke kunne tro på sin identitet med Gud. Han sprang fra Sankaras afgrænsede område

til Koranen. Heller ikke der var han tilfreds. Han studerede da den fremragende smukke lære og historie om Jesus, først i de engelske oversættelser og til sidst på det originale græske, og søgte tilflugt under det hellige flag af den jødiske reformator [Jesus]. Men Ram Mohan Roy var også patriot. Han ønskede at reformere sit land på samme måde, som han reformerede sig selv. Han vidste fuldt ud, at sandheden ikke kun tilhører en enkeltperson eller noget bestemt land eller en bestemt race. Den tilhører Gud, og uanset om mennesker bor på polerne eller på Ækvator, er det deres ret at gøre krav på den som deres Faders ejendom. På den baggrund gjorde han fordring på sandhederne, som var blevet indskærpet af Vestens Frelser, som også hans og hans landsmænds ejendom, og således grundlagde han brahmo-sekten uafhængigt af, hvad der fandtes i hans eget land i den Smukke Bhagavat [*Srimad-Bhagavatam*].

Hans ædle gerninger vil helt sikkert sikre ham en høj position i reformatorernes rækker. Men sandt at sige kunne han have udrettet endnu mere, hvis han havde påbegyndt sit reformeringsarbejde fra det sted, hvor den sidste reformator i Indien var sluttet. Det er ikke vores opgave at komme nærmere ind på dette. Det er nok at bemærke, at *Srimad-Bhagavatam* ikke tiltræk Ram Mohan Roys geni. Uanset hvor storslåede hans tanker var, afveg de desværre ved Sankaracaryas golde station ligesom Ranigunjs sidespor fra hovedsporet. Han forsøgte ikke at lave en videreførelse fra Nadias store *Srimad-Bhagavatam*-fortolkers endestation. Vi er ikke i tvivl om, at med tidens gang vil denne fejl blive rettet, og sidesporet forbinde sig et eller andet sted med hovedsporets fremskridt igennem en videre forlængelse. Vi forventer en sådan indsats fra en dygtig reformator blandt Ram Mohan Roys tilhængere."

Herefter fortæller Bhaktivinoda Thakura om sin egen tid som en "sekterisk tænker", der ignorerede *Srimad-Bhagavatam*. Han sparer ingen inklusive sig selv og alle andre fra Calcuttas intelligentsia, blandt hvilke mange var hans gode venner og kolleger.

Srila Bhaktivinoda Thakura: "*Srimad-Bhagavatam* har i lige høj grad lidt under overfladiske kritikere fra både Indien og fremmede lande. Bogen er blevet forbandet og undsagt af mange af vores unge landsmænd, der dårligt nok kender dens indhold og har grundet over filosofien, som den bygger på. Det skyldes mest en irrationel fordom, som de har udviklet imod den, da de gik i skole. *Srimad-Bhagavatam* er som en selvfølge generelt blevet hånet af de lærere, der er af lavere ånd og intellekt. Denne fordom er ikke nem at ryste af sig for den studerende, når han vokser op, medmindre han åbent og ærligt studerer bogen og overvejer *vaisnavismens* lære. Vi har selv været en del af dette. Da vi gik på universitetet og læste Vestens filosofiske bøger og udvekslede tanker med tidens tænkere, udviklede vi et had til *Srimad-Bhagavatam*. Det store værk virkede som et gemme for ideer, der slet ikke passede til det 19. århundrede, og vi kunne ikke udstå at høre nogen form for argument i dets favør. For os havde bøger af Channing, Parker, Emerson eller Newman langt større vægt end alle *vaisnavaernes* bøger tilsammen. Grådigt kastede vi os over de forskellige kommentarer til den Hellige Bibel og over Tattwa-Bodhini Sabhas værker, der indeholder uddrag fra *Upanisaderne* og *Vedanta*, men ingen af *vaisnavaernes* bøger havde nogen yndest hos os.

Men da vi blev ældre, og vores religiøse følelse udviklede sig, blev vi på en måde unitariske i vores tro og bad, som Jesus bad i Haven. Helt tilfældigt gav vi os i kast med en bog om den Store Caitanya. Da vi læste den med en vis opmærksomhed for at forstå den historiske position af Nadias Mægtige Geni, fik vi lejlighed til at forstå Hans forklaringer af *Srimad-Bhagavatam*, sådan som de blev givet til de pedantiske vedantister i Benares-skolen. Dette tilfældige studium skabte en kærlighed i os til alle de bøger, som vi kunne opspore om vores Østlige Frelser [Sri Caitanya]. Vi skaffede med stort besvær de *kurchaer*, som var skrevet

på sanskrit af Caitanyas disciple. Forklaringerne af *Srimad-Bhagavatam,* som vi fik fra disse kilder, var af en sådan charmerende natur, at vi anskaffede os et fuldstændigt eksemplar af *Srimad-Bhagavatam* og læste dens tekst (hvilket selvfølgelig er vanskeligt for dem, der ikke er trænet i filosofisk tænkning) med hjælp fra de berømte kommentarer af Sridhara Swami. Det er gennem et sådant studium, at vi omsider har forstået *vaisnavaernes* virkelige lære. Åh! Hvor besværligt det dog er at gøre sig fri af fordomme, som man har tilegnet sig i de umodne år."

Bhaktivinoda Thakura gør herefter op med den sekteriske ånd i de forskellige religioner og opfordrer sit publikum til at blive 'sande kritikere'.

Srila Bhaktivinoda Thakura: "Ingen fjende af *vaisnavismen* vil kunne finde noget smukt i *Srimad-Bhagavatam*. Men den sande kritiker er en storsindet dommer, der er blottet for fordomme og partiskhed. Den, der i hjertet er Muhammeds tilhænger, opfatter helt sikkert det Nye Testamentes lære som en forfalskning fra den faldne engel. En treenig kristen vil på den anden side undsige Muhammeds lære som en ambitiøs reformators doktriner. Grunden er ganske enkelt, at kritikeren skal være af samme mentale natur som den forfatter, hvis værdi han er sat til at dømme. Tanker har forskellige veje. Den, der er oplært i det Unitariske Samfunds tanker eller i *Vedantaen* fra Benares-skolen, vil have svært ved finde nogen fromhed i *vaisnavaernes* tro. En uvidende *vaisnava*, hvis liv er at tigge fra dør til dør i navn af Nityananda, vil ingen fromhed kunne finde i en kristen. Det skyldes, at *vaisnavaen* ikke tænker på den måde, som den kristne tænker om sin egen religion. Det kan godt være, at både den kristne og *vaisnavaen* udtrykker den samme følelse, men de vil aldrig holde op med at kæmpe imod hinanden udelukkende, fordi de har nået til deres fælles konklusion gennem forskellige måder at tænke på. Således træder en stor mangel på generøsitet ind i argumenterne hos de fromme kristne, når de afsiger deres ufuldkomne mening om *vaisnavaernes* religion.

Filosofiske og teologiske emner er som toppene af store, knejsende og utilgængelige bjerge, der står midt på vores planet og tiltrækker vores opmærksomhed og udforskning. Tænkere og mænd af dyb spekulation får deres observationer gennem fornuften og bevidsthedens instrumenter. Men de støtter sig til forskellige ting, når de fortsætter med deres arbejde. Disse ting er som positioner, som er blevet dem givet af omstændighederne i deres sociale og filosofiske liv, forskellige som de er i forskellige dele af verden. Platon beskuede det Åndelige spørgsmåls bjergtinde fra Vesten, og Vyasa betragtede den fra Østen. Konfucius gjorde det fra endnu længere østpå, og Schlegel, Spinoza, Kant og Goethe endnu længere fra Vesten. Disse observationer blev gjort på forskellige tidspunkter og på forskellige måder, men konklusionen er hele tiden den samme al den stund, at det betragtede objekt var én og samme ting. De søgte alle efter den Store Ånd, Universets ubetingede Sjæl. Alle fik de et glimt af den. Deres ord og fremstillinger er forskellige, men deres mening er den samme. De forsøgte at finde ud af den absolutte religion, og deres bestræbelser blev kronet med held, for Gud giver alt til Sine børn, hvis de vil have det. Det kræver et åbent, ærligt, generøst, fromt og helligt hjerte for at kunne fornemme skønheden i deres konklusioner. Partiskhed, denne sandhedens store fjende, vil altid forpurre forsøget hos den spørgende, der forsøger at forstå sandheden gennem sit eget lands religiøse bøger, og vil få ham til at tro, at absolut sandhed finder man ingen andre steder end i hans gamle religiøse bøger. Hvilket bedre eksempel kunne gives, end at den store filosof fra Benares ikke kan finde nogen sandhed i universelt broderskab og Guds fælles faderskab? Filosoffen, der tænker på sin egen måde, kan aldrig se skønheden i den kristne tro. Måden, som Kristus tænkte på om Sin egen Fader, var i absolut kærlighed, og så længe filosoffen ikke antager den måde at tænke på, vil han for altid være berøvet den absolutte tro, som blev prædiket af Vestens Frels ॐ På

samme måde behøver den kristne at antage den tankemåde, som vedantisten tilstræbte, før han kan elske filosoffens konklusion. Kritikeren bør derfor have en fuldstændig, god, storsindet, upartisk og sympatisk sjæl."

Efter at både brahmoer og hinduer er blevet grundigt irettesat for deres snæversynethed, forherliger Srila Bhaktivinoda Thakura systematisk *Srimad-Bhagavatam* med dens kategorier af kundskab: *sambandha*, *abhidheya* og *prayojana*, dens universelle natur, dens dybsindighed, den mystiske natur af Krishnas lege med *gopierne* osv. Han afrunder med følgende.

Srila Bhaktivinoda Thakura: "*Srimad-Bhagavatam* er utvivlsomt et svært tilgængeligt værk, og hvor det ikke giver maleriske beskrivelser af traditionelt og poetisk liv, er dets litteratur stift, og dets grene dækket af en usædvanlig form for sanskritpoesi. Filosofiske værker må nødvendigvis være af den natur. Kommentarer og noter er derfor nødvendige for at hjælpe os i vores studier af bogen. Dens bedste kommentator er Sridhara Swami, og dens sandeste fortolker er vores store og ædle Caitanyadeva. Gud velsigne ånden hos vores ædle vejledere til vores evige gavn.

Disse store sjæle var ikke blot lysende himmellegemer som kometer, der viser sig på firmamentet et stykke tid og forsvinder, når deres mission er afsluttet. De er som så mange sole, der skinner uafladeligt for at give lys og varme til kommende generationer. Der går en rum tid, før de vil blive efterfulgt af andre af samme ædle sind, skønhed og format.

Vores vejleder i særklasse er den store Vyasa. Vyasas tekster ringer stadig i ørerne på alle teister som en stor ånd, der synger til dem på afstand. Badrikasram! Hvilket ærefrygtindgydende navn. Sædet for Vyasa og den udsøgte religiøse tanke! Pilgrimmen fortæller os, at landet er koldt. Hvor mægtigt Vyasas geni har frembragt filosofiens varme på et sådant bestandigt snefyldt og koldt sted. Ikke blot varmede han området op, men han sendte dens afklarede stråler til havets bredder. Ligesom den store Napoleon i den politiske verden overrendte han store imperier og kongedømmer af gamle og forbigangne filosofier med den store indflydelse af sine transcendentale tanker. Dette er virkelig magt!

Sankhya, Carvak, Jain og buddhisternes ateistiske filosofier skælvede af frygt ved den heroiske fremmarch af Bhagavata-filosoffens åndelige følelser og frembringelser. Ateisternes hær var legionerne, der stod under den faldne Lucifers flag, men Vyasas rene, hellige og åndelige soldater, der blev sendt af hans Almægtige Fader, var uovervindeligt frembrusende over for fjenden og ødelæggende for alt uhelligt og fornuftstridigt.

Hvad angår naturen af transcendental *Vraja-lila*, er den tilbøjelig til at blive misforstået gennem det empiriske studium af *Srimad-Bhagavatam*. Empiriens grænser nås gennem spekulationerne inden for *paroksa*-metoden. Ved at opgive empirien, hvilket repræsenteres af *aparoksa*-metoden, erkendes Brahman- og Paramatma-opfattelserne. Men disse er heller ikke genstand for tilbedelse. Vi har allerede set, at tjenesteaktivitet kun er mulig på planet af *adhoksaja*, der giver den fuldstændige erkendelse af Den Absoluttes Majestætiske Personlighed som Sri Narayana. *Aprakrita Vraja-lila*, det centrale emne i *Srimad-Bhagavatam*, er den højeste form for *adhoksaja*-erkendelse.

Sri Krishnas lege i Vraja minder slående om verdslige kærlighedsaffærer. På det verdslige plan er seksualitet i alle sine former i bund og grund en forkastelig omgang. Det er derfor umuligt at forstå, hvordan den tilsvarende transcendentale aktivitet kan være den mest udsøgte, sunde og gavnlige tjeneste til den Absolutte. Det kan vi imidlertid i en vis grad få til at harmonere med sandheden i *Srimad-Bhagavatam*, hvis vi er parate til indrømme det fornuftige i læren om, at den materielle verden er den usunde refleksion af den Absolutte sfære, og at denne verden viser sig i et forhold af værdier, der er omvendt af det, som man opnår i den virkelighed, som den er skyggen af." ॐ

Ufrivillig japa-retreat

Af Gaura Hari Dasa

Hvad ville du gøre, hvis du blev sendt til en landsby langt oppe i Himalaya-bjergene alene på ubestemt tid, uden penge på lommen, kun med din bønnekæde og *Bhagavad-gita* og en skål ris to gange om dagen?

Gaura Hari Dasa i Himalaya-bjergene

Den situation havnede jeg i her i sommers. Jeg var taget af sted fra Pokhara i Nepal sammen med tre venner for at prøve at nå Damodara-kund, søen oppe ved grænsen til Tibet, som siges at være kilden til alle *saligram-silaer*, som er Krishna i form af en lille sort sten. Vi var taget med bil, bus og jeep til Kagbeni, en landsby ved bredden af Kali Gandaki-floden hvorfra der er mindst seks dagsmarcher gennem ufremkommelige bjerge op til Damodara-kund. Efter at have hvilet en dag i Kagbeni begav vi os af sted. Men ak og ve – efter bare en dags vandring måtte jeg give op. Jeg fik højdesyge (vi var oppe i ca. 3000 meters højde) og kunne ikke fortsætte.

Mine venner kunne ikke vente og efterlod mig i Tsaile, hvor jeg måtte hvile en dag, inden jeg kunne vende tilbage til Kagbheni. I Kagbheni er der en Sri Vaisnava-*asrama*, hvor pilgrimme kan bo og spise gratis. Der søgte jeg tilflugt. Jeg var taget af sted uden penge, hvilket jeg fortrød nu, eftersom det betød, at jeg intet andet valg havde end at vente i Kagbheni, til mine venner kom tilbage fra Damodar-kund. Solskoldet var jeg også blevet, så jeg kunne ikke engang gå nogle ture i bjergene. Jeg måtte stort set holde mig inden døre uden andet at lave end at recitere *maha-mantraet* og læse *Bhagavad-gita*. Jeg endte med at vente i Kagbheni i ni dage.

Pilgrimmene kom og gik konstant. Næsten ingen af dem talte engelsk. Det var fromme hinduer, mest landsbyboere, fra hele Indien og Nepal. Der kom også mange typiske *sadhuer*, indiske hellige mænd af den halvnøgne *ganja*-rygende slags med rastafari-lokker [’*ganja*’ er marihuana]. Jeg var den eneste, som blev, bortset fra et par *brahmanaer*, som gjorde tjeneste i *asramaen*. Badeværelse var der ikke noget af. Jeg måtte ned til Kali Gandaki-flodens iskolde brusende vand, når jeg skulle bade og vaske mit tøj. Efter nogle dage kom de og bad mig tage videre, da man ikke havde lov at bo i *asramaen* mere end to til tre dage. Jeg forklarede dem min situation – at jeg ingen penge havde og måtte vente på mine venner. Heldigvis forbarmede de sig over mig og lod mig blive.

Men hvordan får man ni dage til at gå med bare at recitere Hare Krishna og læse *Bhagavad-gita* om og om igen. Det var en test – det indrømmer jeg. Oven i det hele var der følelsen af at være blevet ladt i stikken af mine venner, som bare var taget videre uden mig. Jeg prøvede at acceptere det som Krishnas nåde i en eller anden form. Srila Prabhupada: ”En hengiven kan sætte sig ned hvor som helst, recitere Hare Krishna og være tilfreds.” Så her var chancen for at bevise, at jeg var en hengiven, og at jeg var tilfreds bare med det hellige navn. Det blev til mindst 32 runder hver dag – en enkelt dag var jeg oppe på 64. Og *Bhagavad-gita* – er der noget, I vil vide om *Bhagavad-gita*, så spørg mig. Jeg kan den ret godt efterhånden.

Jeg tror, vi alle må være forberedt på at kunne havne i den slags situationer, hvor vi pludselig er mutters alene midt i den store verden uden andet at søge tilflugt til end det hellige navn. Da er det vigtigt at have trænet på forhånd, så man har noget smag og faktisk kan recitere konstant, hvis det skal være. Herren Caitanya forklarer i

Siksastakam, hvad der skal til for at få den smag: *trinad api sunicena taror iva sahisnuna, amanena manadena kirtaniya sada hari.* "Man bør recitere det hellige navn i en ydmyg sindstilstand, idet man anser sig selv for at være lavere end græsset og er mere tolerant end et træ. Man bør være fri for falsk prestige og være parat til at vise andre al mulig respekt. I sådan en ydmyg tilstand kan man recitere det hellige navn konstant." (*Siksastakam* 3) Så her var min chance. Jeg prøvede mit bedste, og jeg synes, at det gik meget godt. Jeg følte i hvert fald, at jeg kom stærkere og mere modnet ud af den oplevelse. Mit helbred led lidt afbræk – Himalaya er et barsk sted – men døden skal have en årsag, som man siger.

Apropos døden, så er det netop sådan, døden er. Når døden kommer, er der ingen, der kan hjælpe os – bare det hellige navn. I *Srimad-Bhagavatam* giver Srila Prabhupada følgende eksempel: "Når man flyver, kan man ikke tage sig af andre flyvemaskiner. Hver især må tage sig af sin egen flyvemaskine, og hvis der opstår fare, kan man i den situation ikke få hjælp fra andre flyvemaskiner. På samme måde er det ved livets ende. Når vi skal tilbage, hjem til Gud, må hver især klare sig selv uden hjælp fra andre. Hjælpen får vi imidlertid på jorden, før vi skal op og flyve." (*Srimad-Bhagavatam* 1.15.50, Prabhupadas forklaring). Så jeg ser på en måde min oplevelse i Himalaya denne sommer som en slags øvelse i at dø. Ligesom der bliver lavet brandøvelser, så folk ved, hvad de skal gøre, hvis der opstår ildebrand, arrangerer Krishna den slags situationer, så vi kan forberede os på den endelige test, døden.

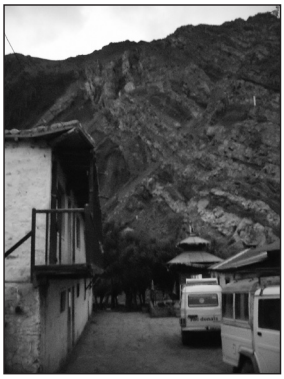

Nogle af Gaura-Haris indtryk fra hans Himalaya-tur.

Som Prabhupada siger, må vi tage imod den hjælp, der gives, mens vi stadig er på jorden, eller mens vi stadig er i live og ved godt helbred. Hjælpen gives på mange forskellige måder. Den proces, Prabhupada gav os, og som vi følger i ISKCON's templer, er skræddersyet til at ruste os bedst muligt til at møde døden. Bhakti Tirtha Swami, som gik bort for nogle år siden, snakkede om at "dø før vi dør." Med andre ord bør vi prøve at give slip på vores mangfoldige tilknytninger, før vi bliver tvunget til det ved døden. Hvorfor bruger vi al vores tid og energi på at opnå ting, som vi i sidste ende ikke kan beholde, og som ikke kan hjælpe os, når det virkelig gælder? Lad os hellere investere i åndeligt liv, i at udvikle vores kærlighed til Krishna og til hengiven tjeneste. Der er en uovertruffen smag i hengiven tjeneste – tro mig – men det har sin pris, hvis vi skal få den smag. Den kommer ikke af sig selv. Vi må begære den intenst og yderst set være parat til hvad som helst for at få den smag – selv at recitere det hellige navn nonstop. ॐ

Gopiparanadhana gået bort

Til alle *vaisnavaers* savn er en af ISKCON's dygtigste sanskrit-eksperter, Gopiparanadhana Prabhu, gået bort. Han blev fundet tidligt om morgenen den 15. september i sit hjem ved foden af Govardhana-bjerget i Vraja, Indien, hvor han boede med sin hustru og søn. Tilsyneladende fik han et anfald af astma, som han led af hele livet.

Gopiparanadhana Prabhu var født i 1950 i New York og blev initieret af Srila Prabhupada i 1973. Under Srila Prabhupadas vejledning uddannede han sig i sanskrit og gjorde tjeneste som redaktør for BBT. Efter Srila Prabhupadas bortgang i 1977 stod Gopiparanadhana sammen med Hridayananda Maharaja og Dravida for færdiggørelsen af *Srimad-Bhagavatam* såvel som bøger som *Mukunda-mala-stotra* og *Narada-bhakti-sutra*.

Senere oversatte og kommenterede han mange *Gaudiya-vaisnava*-værker. Hans måske største bedrift her var hans oversættelse af Sanatana Goswamis *Brihad-Bhagavatamrita* i tre store bind.

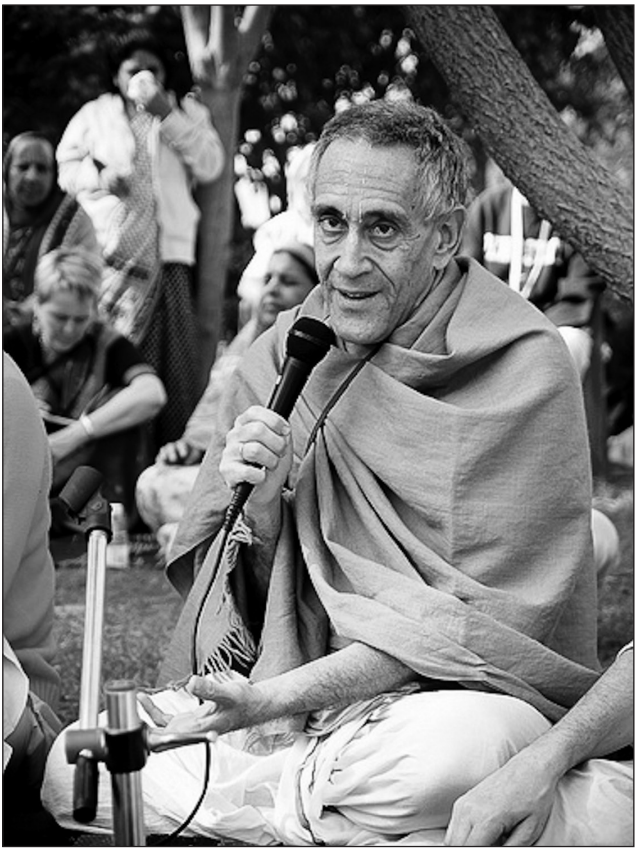

Gopiparanadhana Dasa

I 2005 grundlagde Gopiparanadhana skolen *Srimad-Bhagavat Vidyapitham* ved Govardhana, hvor han uddannede sanskritoversættere og redaktører til BBT. Samtidigt med at han lærte sine elever sanskritgrammatik, sanskritudtale og Kavi Karnapuras digtevidenskab, uddannede han dem også i at udvikle et højt niveau af *bhakti* og brahminske kvaliteter.

Han var også en dygtig og engageret prædikant og var, hvilket de færreste kendte til, stærkt involveret i spredningen af Krishna-bevidsthed i Kina.

Krishna-Ksetra Dasa husker ham: "Han var sådan en fantastisk *vaisnava*, afholdt af alle, der kendte ham, og så enestående dygtig til at kommunikere vore *acaryaers* lære og hjælpe til at bevare deres arv med oprettelsen af sanskritskolen ved Govardhana. Han gjorde så meget med hensyn til at demonstrere den højeste standard af hengiven lærdom og lærd hengivenhed, at han længe vil blive husket og refereret til af aspirerende sanskritister."

Hans ånd bliver måske bedst udtryk af en indrammet tekst, han havde over sit skrivebord:

"Hør ikke fra munden på personer, der mangler god opførsel. Hvis din opførsel er under standard, bør du ikke prædike om Herren. Luk døren og tal til dig selv. *Bhajana* begynder først virkeligt, når ens ydre og indre er det samme." ॐ

Vedisk oldtidshistorie

Astronomisk datering af Mahabharata

Af Lalitanatha Dasa

I mange oldtidstekster finder man astronomiske angivelser, men da de går så langt tilbage, var det før computernes opfindelse i praksis umuligt at fastslå, om disse astronomiske angivelser er korrekte, og hvornår de eventuelt kunne have fundet sted. Dette har nu ændret sig. Inden for de seneste årtier har fortidshistorikerne fået et nyt redskab med udviklingen af astronomisk software, der kan beregne planetpositioner og sol- og måneformørkelser mange tusinde år tilbage i tiden med stor præcision.

Potentielt kan dette være med til radikalt at ændre vores forestillinger om Oldtiden. I mange år har der således foregået en strid om dateringen af de vediske tekster. De europæiske indologer har siden 1800-tallet givet yngre aldre for Vedaerne, *Mahabharata* osv., end disse tekster selv angiver. Det er de aldre, man for det meste finder i de officielle historiebøger. Derimod har teksternes tilhængere insisteret på de traditionelt accepterede aldersangivelser. Hvem har ret? Flere nyere astronomiske beregninger ser nu ud til at støtte sidstnævnte.

Et eksempel er astronomen Dr. Narahari Achar, der er fra University of Memphis og i 2005 i 'A Critical Examination of the Astronomical References in Mahabharata and Their Simulation by Planetarium Software' angav arkæo-astronomiske kalkulationer over begivenhederne i *Mahabharata*.

Dr. Achar er ikke den første, der har studeret de astronomiske angivelser i *Mahabharata*. Men mange forskere har haft svært ved at forlige de forskellige beskrivelser med hinanden. I forbindelse med krigen på Kuruksetra er der således astronomiske angivelser to steder i *Mahabharata*, nemlig i *Udyoga-parva* og *Bhisma-parva*. Tilsyneladende modsiger de hinanden. Dr. Achar bruger en del kræfter på at vise, at der i virkeligheden ingen uoverensstemmelser er mellem de to *parvaer*. Ifølge ham skyldes de tilsyneladende uoverensstemmelser slet og ret forvekslingen af kometer med planeter. Sanskritordet *graha* oversættes normalt som planet, men Dr. Achar gør opmærksom på, at det er en senere indskrænkning af ordets betydning. På *Mahabharatas* tid refererede *graha* til både planeter og kometer. Når man tager højde for dette, er der ingen uoverensstemmelser imellem de to beskrivelser.

Astronomien i Udyoga-parva

Før Kuruksetra-krigen tog Krishna til Hastinapura for at forhandle fred med Duryodhana. Han tog af sted i '*maitri muhurta*' i måneden '*karttika*' på dagen '*revati naksatra*'. På vejen dertil gjorde Han ophold i Vrkasthala og nåede Hastinapura på dagen '*bharani*'. Han mødtes med forskellige personer for at diskutere, hvordan krigen kunne undgås. På dagen '*pusya*' afslog Duryodhana enhver tale om fred. Krishna tog fra Hastinapura på dagen '*uttaraphalguni*'. Karna ledsagede Ham og havde en lang samtale med Ham. I slutningen af samtalen bad Krishna Karna fortælle Bhisma og andre, at om syv dage var det '*amavasya*' [nymåne], hvor krigsritualerne skulle begynde.

Under samtalen beskrev Karna flere planetpositioner og de onde varsler, de angav.

"Den skadevoldende og stærkt lysende *graha* Sani [Saturn], der altid forstyrrer folk ekstremt, hærger *naksatra'en*, der styres af *prajapati*." (V.141.7).

Naksatra er sanskrit for et stjernetegn i zodiak. Stjernetegnet, der styres af *prajapati*, er Tyren, hvis klareste stjerne er Aldebaran (*Rohini*). Altså

var Saturn på det tidspunkt i Tyren i nærheden af Aldebaran.

"Mars er begyndt at bevæge sig baglæns ved Antares, O Madhusudana, og ser ud til at tigge om Anuradhas venskab." (V.141.8)

Angående Mars' baglæns bevægelse er det et kendt astronomisk fænomen, at set fra Jorden kan de ydre planeter bevæge sig både frem og tilbage på himmelhvælvingen. Her angives det, at Mars bevæger sig baglæns i Antares hen imod Anuradha i stjernetegnet Skorpionen.

"En stor fare ser ud til vente Kuru-familien og antydes af *graha'en*, der hjemsøger *citra*." (V.141.9)

Citra er Spica, den største stjerne i stjernetegnet Jomfruen. Her antydes der ifølge Dr. Achar til en komet i Jomfruen.

"Månen har mistet sin glans, og Rahu nærmer sig Solen." (V.141.10)

Dette vers antyder en netop overstået måneformørkelse, og nu nærmer Rahu sig Solen og vil også forårsage en solformørkelse. En meget sjælden astronomisk begivenhed, en måneformørkelse efterfulgt af en solformørkelse inden for den samme måned, skulle således ifølge *Mahabharata* have fundet sted lige før Kuruksetra-krigen.

Bhisma-parva

I *Bhisma-parva* hører vi, hvordan Vyasa mødes med Dhrtarastra samme aften, som krigen starter, og beskriver de mange onde varsler. Deres samtale fylder to kapitler i *Bhisma-parva* med de astronomiske henvisninger i fire separate afsnit: i *slokaerne* 20-23 og *sloka* 32 i kapitel 2 og *slokaerne* 11-17 og 24-29 i kapitel 3.

Mange historikere har på basis af disse astronomiske henvisninger hævdet, at der må være tale om angivelser fra forskellige tidspunkter, for de samme planeter siges at være flere steder samtidigt (hvilket ifølge dem igen viser, at *Mahabharata* ikke kan være et samlet værk, men er sammenstykket af mange tekster fra forskellige tider af forskellige forfattere). Dr. Achar gør opmærksom på, at dette ikke ser ud til at være rigtigt. Snarere gives de astronomiske referencer over fire gange, fordi Vyasa taler om fire forskellige slags varsler. Dr. Achar refererer her til en tradition fra *Atharva Veda* for kategorisering af varsler. Han viser, at Vyasa følger denne tradition, ligesom Vyasa i flere tilfælde taler om kometer, hvor historikerne har troet, at han refererede til planeter.

Vyasas varsler refererer til: (i) en umiddelbart forestående krig, (ii) en ulykke for Kurudynastiet, (iii) ødelæggelse af hele hæren og (iv) en fare for hele befolkningen. Det er forskellige varsler, der angives af forskellige astronomiske begivenheder. De egentlige planetpositioner gives i de varsler, der handler om ulykken i Kuru-familien, og er identiske med Karnas angivelser i *Udyoga-parva*.

Vyasa fortæller:

"O Bharata, jeg ser Solen hver dag både ved solopgang og solnedgang være omkredset af lange arme." (VI.2.20) De lange arme omkring Solen er ifølge Dr. Achar en komet.

"På fuldmånenatten i *kartika* var Månen med dens ildskær dårligt nok synlig og berøvet al herlighed, og horisonterne var også af samme lød." (VI.2.23) Her refererer Vyasa til den netop overståede måneformørkelse i *kartika*. Månens røde ildskær er et alvorligt varsel om en blodig krig.

Det næste afsnit består af to *slokaer*:

"O Konge, Saturn angriber Aldebaran, og pletten på Månen har flyttet sig fra sin position. Noget forfærdeligt vil ske." (VI.2.32) Ligesom Karna angiver Vyasa Saturns position i Tyren, og han taler igen om måneformørkelsen i *kartika*.

"Jorden skælver med mellemrum, Rahu har bemægtiget sig Solen, og *svetagraha* har angrebet *citra* [Spica i Jomfruen]." (VI. 3.11). Rahus bemægtigelse af Solen refererer til solformørkelsen, der netop har fundet sted. Dr. Achar gør opmærksom på, at *svetagraha* ['hvid planet'] ofte er blevet misforstået som Merkur, mens der i virkeligheden er tale om den komet, som Karna også henviste til i Jomfruen. Vyasas varsler er altså de samme, som Karna gav i *Udyoga-parva*. Den eneste forskel er, at Karna også nævnte Mars' baglæns bevægelse.

Vyasa kommer i det tredje afsnit med flere varsler, der angiver en katastrofe for hele hæren. Det er dette afsnit, der har forvirret historikere til at tro, at *Mahabharata* fortæller, at de samme planeter skulle være flere steder på samme tid. Igen skyldes dette manglende forståelse af, at *graha* kan betyde både planet og komet. Betydningen af *graha* er "noget, der kan gribe". Både planeter og kometer kan "gribe" stjernerne eller himmellegemerne. Her er der ingen tvivl om, at Vyasa taler om kometer:

"…de to *graha'er*, der lyste med kobberrødt og rødt hår." (VI.3. 24) Det, vi normalt kalder kometens hale, omtales her som 'hår'. Og faktisk kommer selve ordet 'komet' fra det græske ord for hår. Når der således står, at en *graha* har rødt hår, kan det kun referere til en komet.

Hvad mere er, klassificerede vediske oldtidsastronomer som Parasara og Garga kometer som sønner af planeterne ('*graha-putra*'), og for at gøre forvirringen værre angives somme tider kun navnet på kometens 'forælder'. For at præcisere dette har Dr. Achar i sin oversættelse angivet, at *graha'erne* er sønner af de forskellige planeter. Her nævner Vyasa tolv kometer: *sveta*, *dhumaketu*, *mahagraha*, *parusa*, *pavaka*, *dhuma*, *lohitanga*, *tivra*, *pavakaprabha*, *syama*, *ghora* og *dhruvaketu*.

"Den dødelige *dhumaketu* har overvundet *pusya*." (VI.3.12)

"*Mahagraha* synes at forårsage en forfærdelig ødelæggelse af begge hære. Mars' søn bevæger sig baglæns i *magha*, og Jupiters søn er i *sravana*." (VI.3.13)

"Solens søn har krydset stjernekonstellationen og generer den. O Konge, Sukras søn er trådt ind i *purva-prostapada*, går rundt om *uttara-prostapada* og står op i begge." (VI.3.14)

"*Syamagraha* er lysende og har sammen med *dhuma* og *pavaka* krydset over til *jyesta*, den lysende konstellation, der beherskes af Indra." (VI.3.15)

"Den lysende *dhruva* har bevæget sig til højre for *ghora*. *Parusa-graha* har befæstet sig mellem *citra* og *svati*." (VI.3.16)

"*Pavakaprabha* omkredser *sravana*, og *lohitanga* er blevet vedholdende efter at have omsluttet *brihmarasi*." (VI.3.17)

"Jupiter og Saturns sønner, som forbliver i et år, er begge lysende og er nær de to *visakha*-stjerner." (VI.3.25)

"*Graha'en tivra* skinner i den første konstellation *krttika*, og hemmelige former med glans minder om *dhumaketu*." (VI.3.26)

"Merkurs søn falder under alle de tre tidligere konstellationer og er årsag til stor rædsel." (VI.3.27)

I det fjerde afsnit beskriver Vyasa de varsler, der antyder ødelæggelsen af hele befolkningen. Igen henvises der til det astronomisk meget sjældne fænomen med både en måneformørkelse og en solformørkelse med kun tretten dages mellemrum.

"Jeg har oplevet, at nymånen falder på den fjortende, femtende og også den sekstende dag, men jeg har aldrig set den falde på den trettende dag. I én og samme måned formørkes både Solen og Månen på den trettende dag. Disse malplacerede formørkelser angiver ødelæggelsen af befolkningen." (VI.3.28-29)

Dateringen

Til datering anses planetpositioner for at være de bedste, imens formørkelser og kometer er mindre præcise. Derfor er Saturn i Aldebaran en interessant konfiguration. Lige så interessant er Mars' baglæns bevægelse lige før Antares. Solformørkelsen i *jyestha* (Antares) og før den måneformørkelsen i *krttika* (Pleiaderne) er også vigtige angivelser. Ligeledes er *amavasya* i *jyestha* (nymåne i Antares) som nævnt af Krishna værd at bemærke.

En beregning med softwaren SkyMap Pro6 for de år fra 3.500 f.Kr. til 1.000 f.Kr., hvor Saturn var i Tyren ved Aldebaran, afslører 85 sådanne tilfælde. Hvis man derefter beregner, i hvor mange af disse 85 tilfælde Mars samtidigt foretog en baglæns bevægelse nær Antares, reduceres dette tal til otte mulige år: 3067 f.Kr., 2625 f.Kr., 2420 f.Kr., 2183 f.Kr., 1946 f.Kr., 1741 f.Kr., 1299 f.Kr. og 1094 f.Kr.

En beregning med softwaren RedShift 3 over

eventuelle solformørkelser i Antares reducerer herefter antallet af mulige år til to: 3067 f.Kr. og 2183 f.Kr. Hvis man dernæst iberegner, at Bhisma døde kort efter vintersolhverv i *sukla asthami* med *rohini naksatra* (Månen stod i første kvarter efter vintersolhverv nær Aldebaran) er der kun år 3067 f.Kr. tilbage.

Således når Dr. Achar frem til følgende:

Begivenhed:
Krishnas afrejse til Hastinapura
Dato:
26. september 3067 f.Kr.
Begivenhed:
Måneformørkelse i *karttika*
Dato:
29. september 3067 f.Kr.
Begivenhed:
Krishna rejser med Karna
Dato:
8. oktober 3067 f.Kr.
Begivenhed:
Solformørkelse i *jyestha*
Dato:
14. oktober 3067 f.Kr.
Begivenhed:
Bhismas bortgang
Dato:
17. januar 3066 f.Kr.

Disse beregninger afslører en forbløffende grad af sammenfald og overensstemmelse med de astronomiske referencer i *Mahabharata* for disse tidspunkter. 3067 f.Kr. er det eneste mulige år med alle disse sammenfald. Interessant nok er dette årstal også i overensstemmelse med den traditionelle opfattelse og *Mahabharatas* egen angivelse. ॐ

En scene fra Mahabharata, hvor Kunti og Madri sørger over Pandus død

Lær din medlæser at kende
Bøger du bør læse!

Jahnudvipa Dasa:

Jeg anbefaler Prema Vivarta af Jagadananda Pandit. Hvorfor? Fordi den er god :) Den handler om Caitanya Mahaprabhu.

Jagadananda Pandit havde et sjovt forhold til Mahaprabhu. Det var som bekendt ham, der smadrede en krukke med olie ned i gulvet og gik og surmulede i dagevis, fordi olien var blevet afvist af Herren.

Han var Satyabhama i *Krishna-lila*. En af de ting, han understreger særligt i bogen er, at man må opgive tendensen til at finde fejl for at gøre fremskridt i *bhakti*.

Det er også en morsomhed, fordi Jagadananda Pandit kunne blive meget sur på Caitanya Mahaprabhu og behandle Ham helt uden ærbødighed, nøjagtigt som Satyabhama behandlede Krishna. Og Mahaprabhu ville udvise den største forsigtighed med Jagadananda og altid prøve at formilde ham, når han fik et af sine udbrud. ॐ

Kirtana-mela 2011

Af Jacob Christiansen

Jacob Christiansen

For første gang nogensinde blev der inviteret til en stor international *kirtana*-festival ved den lille landsby Limbach-Oberfrohna i nærheden af Leipzig i det gamle Østtyskland. Festivalen, der er blevet etableret på anledning af Sacinandana Swami, tiltrak op imod 1000 hengivne fra hele verden og bød på nogle af ISKCON's bedste '*kirtaniyaer*' [*kirtana*-ledere]. Omkring 25 danske hengivne var også at finde på pladsen. De tyske hengivne, der arrangerede festivalen, havde booket et kæmpe feriecenter, der havde over 100 hytter af forskellig størrelse, så der var plads til både *grhastha*-par med børn og enlige *brahmacarier* og *brahmacarinier*. Stedet lå i uforstyrrede omgivelser og grænsede op til både skov og eng, så der var rig mulighed for at gå på *japa*-ture i naturen. Selve *kirtana*-hallen var indrettet i en stor gymnastiksal, men den var blevet fint pyntet og 'kamufleret' af forskellige former for udsmykning på både vægge og loft og beklædt med tæpper. En stor scene i enden af salen gjorde plads til et stort alter med forskellige Deiteter inklusive store *murtier* af Jagannatha, Baladeva og Subhadra, der overværede de mange smukke *kirtanaer*.

Det blev til rigtigt mange af slagsen, da festivalen i alt strakte sig over en hel uge med fem hele dage, der hver bød på 12 timers uafbrudt *kirtana*, i alt 60 timer. Mange nye melodier og *kirtanaer* blev introduceret for de hengivne, og stemningen var transcendental fra første øjeblik. I alt 13 swamier besøgte i løbet af ugen festivalen, og flere blev hele ugen. Værd at nævne er blandt andet Sacinandana Swami, BB Govinda Swami, Kadamba Kanana Swami og Lokanatha Swami, der flere gange fik hallen til at syde af begejstring for det hellige navn, så ingen kunne sidde stille. Derudover blev der hver morgen givet en inspirerende morgenklasse, som blev leveret af bl.a. Jayadvaita Swami, Indradyumna Swami og Bhakti Vijnana Goswami, primært centreret omkring det hellige navn. Derudover var der også besøg af flere Prabhupada-disciple og kendte *kirtaniyaer* som blandt andet Madhava Prabhu, ligesom BLS fra Radhadesh havde et stort bogtelt på pladsen, hvor man kunne forsyne sig med et stort udvalg af både hengivne bøger, musik og film.

Selv om det regnede på det meste af køreturen gennem Tyskland, var vejret hele ugen helt perfekt, da vi først nåede frem. Ikke så meget som en enkelt dråbe regn blev det til, og den lokale lejr-vicevært var da også forundret, da

En del af de danske hengivne til Kirtan Mela

det ellers havde regnet hele sommeren. Heller ikke den sidste dag, hvor turen gik i samlet flok til Leipzig, var der en finger at sætte på vejret. Tværtimod kom temperaturen langt over de tyve grader, så det blev en hed omgang at daske rundt i Leipzigs gader. Efter den lange kortege af lejede busser nåede frem til Leipzigs centrum, tog de hengivne opstilling til en gigantisk *Ratha-yatra*, den største nogensinde i Tyskland ifølge visse hengivne. I flere timer snoede kæmpeoptoget sig igennem byen og bød de lokale beboere op til dans og ind til den efterfølgende fest i den lokale park. Her var der både stillet en stor scene op, hvorfra der blev givet foredrag, og en række boder med bøger, spørgsmål og svar samt en stort anlagt *prasadam*-uddeling, der mættede de flere tusinde fremmødte. Hjemme fra dagens strabadser benyttede flere hengivne sig af et dyp i den udendørs swimmingpool.

Alt i alt var Kirtan-mela 2011 en stor succes, og det var både arrangørernes og de deltagendes håb, at dette fremover vil blive en årligt tilbagevendende begivenhed. Ugen bød på mange intime stunder og realisationer af det hellige navn, og mere end én hengiven måtte knibe en tåre på grund af den smukke *kirtana*, der i hvert fald i mit hjerte fremkaldte et glimt af den åndelige verden og et ønske om at vende tilbage dertil. Flere ekstatiske episoder blev gemt til fremtidig inspiration, og de hengivne blev da også opfordret af Sacinandana Swami til at fortsætte Kirtan-melaen med en 'del 2', hvor end i verden de efter en uges fantastisk selskab med hengivne og det hellige navn begav sig hen. Lad os håbe at mindst lige så mange vil deltage i næste års Kirtana-mela.

Musik-dvd fra Kirtana-mela 2011

Live-optagelser fra årets *kirtana-mela* i Tyskland kan høres på en dvd, der indeholder mere end 50 timers *kirtana* samt *Srimad-Bhagavatam*-forelæsninger. Kan bestilles gennem *Nyt for Hare Krishna* for 100 kr. inkl. forsendelse. Kontakt dandaniti@krishna.dk eller lalitanatha@krishna.dk ॐ

Lidt billeder fra Kirtan Mela og den efterfølgende Ratha Yatra i Leipzig

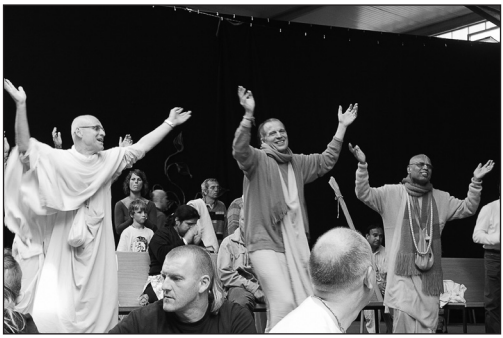

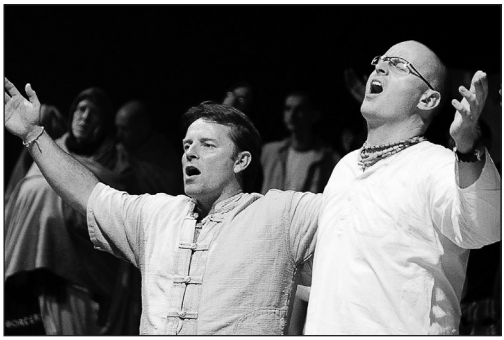

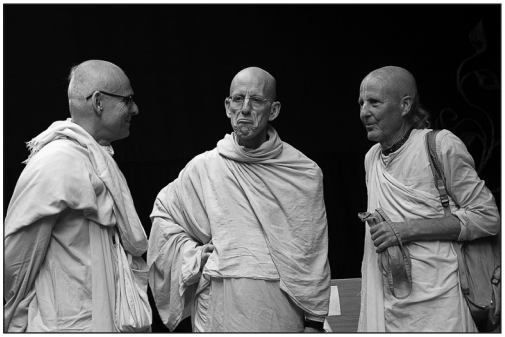

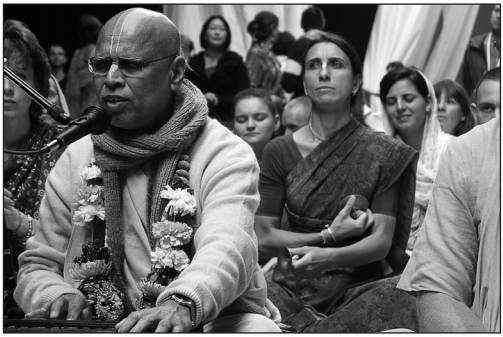

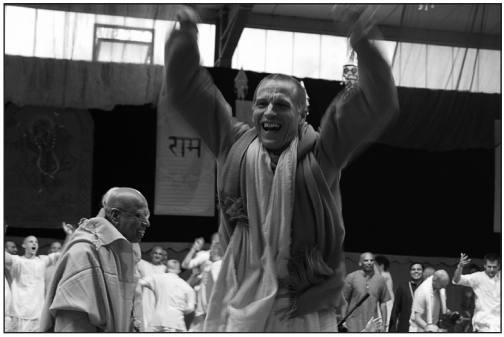
राम

International vegetardag 1. oktober

Siden 1977 er 1. oktober blevet fejret som 'World Vegetarian Day'. I København markeres dagen i år på Blågårdsplads på Nørrebro, hvor Dansk Vegetarforening sammen med en række vegetariske organisationer og frivillige inviterer til vegetarisk fest i gaden. Det foregår lørdag den 1. oktober fra kl. 11-16.

De hengivne møder op med deres Vegetarisk Lørdag-telt, hvor der vil blive delt *prasadam* ud og sunget Hare Krishna dagen igennem. Alle, der kommer forbi Blågårdsplads den dag, vil således have mulighed for at få et gratis måltid *prasadam*, lytte til det hellige navn samt købe et eksemplar af Srila Prabhupadas bøger eller en af vores mange gode kogebøger.

1. oktober varsler muligvis også slutningen på årets Vegetarisk Lørdag-arrangementer, hvor de hengivne stort set hver lørdag sommeren igennem har været på Strøget i København og delt *prasadam* ud ledsaget af *harinama* og bogdistribution. De hengivne er dog ikke glade for at holde pause fra dette fantastiske projekt, der hver lørdag giver *prasadam* til mellem 500-800 sjæle og endnu flere mulighed for at høre de hellige navne. Derfor arbejdes der i øjeblikket på at finde måder at fortsætte *harinama* og *prasadam*-distributionen vinteren igennem.

Hvis man ønsker at holde sig informeret om Vegetarisk Lørdag og andre Krishna-bevidste arrangementer, er det en god ide at oprette en profil på www.harekrishna.dk. Så vil man løbende modtage information om begivenhederne. ॐ

Ordliste

acarya: mester, der lærer igennem sit eget eksempel
asrama: livsorden bestemt i forhold til ens stadie i livet. Tempel eller kloster. De hengivnes private område i et tempel. Tempelskole, hvor eleverne bor i skolen
bhajana: tilbedelse. (overf.) stillesiddende sang (af Hare Krishna)
bhakti: hengivenhed. Hengiven tjeneste
brahmana: en person fra den første af de fire samfundsklasser, den intellektuelle
chante, chantning: fordansket fra engelsk 'to chant', der betyder at synge eller recitere
Deitet: (fordanskning af 'Deity':) Guddom. Hellig statue af Krishna.
dharma: natur, pligt. Populært oversat som religion
ekadasi: den ellevte dag efter fuld- eller nymåne
Gaudiya-vaisnavisme: Caitanyas religiøse tradition
gopi: kohyrdepige. Krishnas mest fortrolige hengivne i Vrindavana
grhastha: en husholder eller gift menneske
harinama: Guds hellige navn, (overf.) optog med sang af Krishnas hellige navne (egentlig 'harinama-sankirtana')
japa: lavmælt fremsigelse af et mantra (ordret: mumlen).
japa-mala: kæde, man tæller på under japa
Kali-yuga: den nuværende tidsalder, den fjerde af de fire tidsaldre. Den mest faldne og materialistiske tidsalder.
karmakanda: den frugtstræbende handlings vej
kichari: sammenkogt ret med ris, dal-bønner, grøntsager og krydderier
kirtana: forherligelse, sang af Hare Krishna (overf.) kombineret med dans
maya: illusion, kraft, energi. Oftest: Krishnas illusoriske energi
nama-hatta: gruppe af hengivne, der mødes hjemme hos sig selv
prasadam: (overf.) mad, der er ofret til Krishna. Ordret betydning: barmhjertighed
Ratha-yatra: traditionel vognfestival, specielt kendt fra Jagannatha Puri
sadhu: en hellig mand
samadhi: bruges her i betydningen mindestempel for en stor person efter hans død
sankirtana: fællessang af Hare Krishna. Caitanya Mahaprabhus bevægelse kaldes også sankirtana-bevægelsen. sannyasa: den forsagende livsorden
sannyasi: munk i forsagelsens livsorden
sastra: de åbenbarede skrifter
vaisnava: en hengiven af Visnu eller Krishna. Refererer også til 'monoteist'.
yajna: offerhandling
yatra: 'tempel' i betydningen organisation, institution eller menighed. Også festival, samling.
yogi: en, der praktiserer yoga, at forbinde sig med den Højeste

Govardhana-puja

Ved
Dandaniti
Devi Dasi

I denne måned er det Govardhana-puja, den dag, alle indbyggerne i Vrindavana tilbad Govardhana-bjerget ifølge Krishnas ønske. Den historie kan du læse i Krishna-bogen.

Krishna holder meget af Govardhana-bjerget, fordi her legede Han med Sine venner kohyrdedrengene, og alle Vrindavanas køer og kalve græssede på Govardhana.

Det siges, at Govardhana er den bedste hengivne af Krishna, og samtidigt er Han Krishna selv i form af et bjerg.

De hengivne fejrer Govardhana-puja hvert år ved at lave en kopi af Govardhana-bjerget og tilbede det med lys, blomster, røgelse, dejlige madvarer samt masser af sang og dans.

Her er et billede fra Mysore i Indien, hvor de hengivne har lavet et stort Govardhana-bjerg af ris og mange forskellige slags kager, der hedder *mysore pak*, *laddu*, *gulab jamun*, *kodubale* og *badushah*. Bjerget vejede over 250 kg og blev senere givet til de hengivne som *prasadam*. ॐ

Det Krishna-bevidste køkken

Transcendental madlavning og kogekunst

Ved Dandaniti Devi Dasi

Gaura-Nitais kogebog

Rajma

I denne uge modtog jeg en længe ventet kogebog, *Cooking for Gaura-Nitai*, der er udgivet af Bhaktivedanta Academy i Mayapur. Det er en samling af opskrifter, der anvendes i *gurukulaen*, og den indeholder især bengalske retter. Bogen er halvt på engelsk og halvt på bengalsk, så jeg efterlyser en kyndig i bengalsk til at hjælpe med at oversætte de mange bengalske udtryk og krydderier! Et kendetegn ved bogen er, at den ikke angiver mængden af ingredienserne, men blot giver en kort "how to do"- beskrivelse af, hvad man skal gøre. Den henvender sig til dem, der allerede har lidt erfaring med indisk madlavning, og som godt kan lide at lave mad efter "gefühl".

For at give en lille smagsprøve på bogen er her en opkrift på *rajma* ifølge Bhakti Caru Maharaja. Ved hver enkelt ret angives i parantes, hvem der har bidraget med den. Dette er den uredigerede udgave oversat til dansk. *Rajma* betyder kidneybønner, og princippet i retten er, at man kombinerer kogte kidneybønner med en krydret tomatsovs.

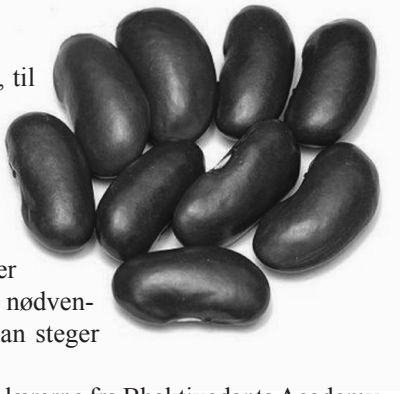

- sæt kidneybønnerne i blød natten over.
- kog bønnerne med salt i vand, lige nok til at koge dem, til de er bløde.
- lav en kraftig chaunce: *jira, ada, sukha lanka, holud bata*.
- kom bønnerne i chauncen og steg.
- kom tomaterne i 5 minutter, før retten er færdig.
- *dal'en* vil være meget tyk.

jira = spidskommen, *ada* = ingefær. De sidste to krydderier er, så vidt jeg har kunnet opspore, nelliker, der er en absolut nødvendighed i *rajma*, samt gurkemeje. "Chaunce" betyder, at man steger krydderierne i ghee.

Da jeg for nogle år siden deltog i et madlavningskursus med lærerne fra Bhaktivedanta Academy, lærte vi denne *rajma*-version af af Sri Radha Mataji. Se evt. *Nyt fra Hare Krishna* nr. 1 og 2.2011 vedrørende brugen af krydderier:

frisk ingefær, frisk chili (alternativt sort peber), laurbærblade, garam masala (lige dele kanel, nellike & kardemomme), hing, spidskommen/koriander–pasta.

Rajma eller *masala rajma* er især kendt fra Punjab, hvor den serveres med *chapatier*. "En solid ret, der er velegnet, hvis man skal arbejde mange timer i marken," bemærkede Sri Radhe Mataji, da hun tilberedte retten. Det er høsttid i Danmark lige nu, og mens efteråret sætter ind, og inden tomatsæsonen løber ud, anbefaler jeg, at man laver en portion *rajma*. Det er en god ret at kunne lave både til hverdag og fest. Den er ikke tidskrævende bortset fra, at man skal huske at sætte bønnerne i blød, og at der også er cirka en times kogetid til bønnerne.

Hvis man gerne vil have en "rigtig" opskrift at gå efter, henviser jeg til min kogebog "Hellige kalorier", som alle vore læsere modtog et eksemplar af i 2007, da bogen udkom. Mange af de ISKCON-kogebøger, der er i omløb, indeholder også opskrifter på *rajma*.

Variation: Tilbered retten med kikærter i stedet for kidneybønner. På *ekadasi*: Erstat bønner med panir, udelad *hing*.

Friskhakket persille eller koriander kan tilsættes retten før servering. ॐ

Hare Krishna-tempel

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse
Tlf. 4828 6446. **Giro** 617 0277
Email. tempel@krishna.dk
Søndagsfest hver søndag kl. 15:00.

Krishnahuset i Århus

Kystvejen 65A, 8000 Aarhus C
Tlf. 28880377 - kontakt@krishnahuset.dk,
www.krishnahuset.dk

Radio Krishna, København

87,6 MHz, Hybridnet 90,6 MHz
ma-fre 9.00-14.00 samt 16.00-17.30
lø-sø 8.00-10.00
lø 16.00-17.00
ons 22.00-02.00
to-fre 22.00-00.00
Girokonto 292 3637. **Tlf.** 38101232. **Email:** yadu@krishna.dk **Hjemmeside:** www.krishna.dk

Radio Krishna Århus

www.radiokrishna.dk

Sendetider	Frekvenser	Tlf: 86110999
Mandag 22-01	98.7 Mhz	**Email:**
Tirsdag 22-01	89.5 Mhz	mail@ananta.dk
Torsdag 22-01	Kabel (kanal 2):	
Fredag 22-01	96.5 (Teledanmark)	**Girokonto:**
Søndag 22-01	94.8 (Stofa)	998-9366

Festival of India

www.festivalofindia.dk - info@festivalofindia.dk

ISKCON i Sverige

Hare Krishna Center,
Govindas Restaurang,
Govindas Butik
Fridhemsgatan 22, 11240 Stockholm
Tlf. +46 (0) 8-6549002 www.algonet.se/~govindas/
V/Fridhemsplan T-banestation.
Kveldsprogram hver kveld kl. 18.30.
Søndagsfest hver søndag kl. 16.00.
Restaurang: ma-fre 11-19, lø 12-19.
Butik: ma-fre 11-18, lø 12-18.

Korsnäs Gård 14792 Grödinge
Tlf. +46 (0) 8-53029800 www.tattva.com
Pendeltog fra Sthlm Central til Tumba Station, derefter bus 727 til Korsnäs Gård.
Søndagsfest hver søndag kl. 13.30.

Almviks Gård
15395 Järna Tlf. +46 (0) 8-55152050
Søndagsfest hver søndag kl. 13.00 med buskørsel fra Järna Station kl. 12.00.

ISKCON Göteborg www.harekrishnagoteborg.com
Govindas vegetariska servering och **Hare Krishna Tempel**
Karl Johansgatan 57, S-414 55 Göteborg Tel +46 31 42 16 42
For festivaler og programmer, se:
www.harekrishnagoteborg.com.

ISKCON - Govindas www.govindas.just.nu
Prästgården i Olunda 74193 Knivsta
Tlf. +46 (0)18-102924
Mob. +46 (0)70-3441246
Søndagsfest 1.søndag hver måned kl. 15.30.

ISKCON i Norge:

Krishna's Cousine

Kirkeveien 59b 0364 Oslo Tlf. +47 22606250 - 22446820 ma-fre 12.00-20.00
V/Majorstuen T-banestation. Søndagsfest oftest kun i forbindelse med festivaler, ring for information.

Jeg vil gerne abonnere på "Nyt fra Hare Krishna".

Navn:.....
Adresse:.....
Email:.....

300 kr. pr. år (12 numre)
Denne indmeldelseskupón sendes til:
"Nyt fra Hare Krishna",
Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse

www.krishna.dk www.harekrishna.dk www.iskcon.dk

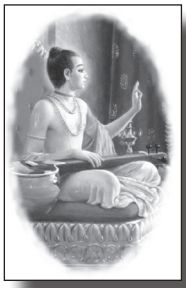

Bekymring er styrkens fjende

Sankar var en ung mand, der ingen bekymringer havde, for hans mor gjorde alt for ham. Sankar ville spise hos sin mor og derefter vandre sorgløst rundt indtil det næste måltid. Han var så stærk, at når kongens elefant stod i vejen for ham, løftede han den, satte den til side og gik videre, tilsyneladende uden anstrengelse.

En morgen så Kong Vikramaditya Sankar løfte elefanten. Han spurgte forbavset sin minister, Bhatti, hvordan Sankar kunne gøre dette.

"Hans liv er sorgfrit," svarede Bhatti. "Giv ham bekymringer, og han vil være som alle os andre."

"Giv ham nogle bekymringer, så vi kan se, om du har ret," beordrede Vikramaditya. Følgelig gik Bhatti ned til drengens mor og tilbød hende 100 guldmønter, hvis hun næste gang ville fortælle sin søn, at i dag var der ingen mad, fordi hun ingen ris havde, og at han skulle komme hjem med et kilo ris hver dag. Den gamle dame gik med til dette.

Da Sankar som sædvanligt kom hjem ved middag og råbte: "Mor, er maden klar?" svarede hun: "Søn, vi har ingen ris tilbage. Fremover bliver du nødt til at komme med et kilo ris hver dag."

Sankar blev lang i ansigtet. Han gik hjemmefra og var fordybet i tanker på, hvordan han skulle skaffe et kilo ris hver dag.

Vikramaditya og Bhatti betragtede Sankar fra paladset og så, hvor mørk han så ud. En kat kom gående midt på vejen, og Sankar, der ikke plejede at flytte sig for en elefant, gik uden om den. Derefter sendte kongen sin elefant. Sankar forsøgte at gå uden om den, men den stillede sig i vejen for ham for at få sin daglige løftetur. Omsider forsøgte Sankar at løfte elefanten, men han var magtesløs.

"Du har ret," sagde Vikramaditya til Bhatti. "Bekymring er den store fjende af styrke." ॐ

Oktober 2011

Torsdag	**6.10**	**Ramacandra Vijayotsava** **Sri Madhvacaryas fremkomst**
Fredag	**7.10**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for Pasankusa Ekadasi)**
Lørdag	**8.10**	**Bryd fasten imellem 7:25–11:06** **Srila Raghunatha Dasa Goswamis bortgang** **Srila Raghunatha Bhatta Goswamis bortgang** **Srila Krishnadasa Kaviraja Goswamis bortgang**
Tirsdag	**11.10**	**Caturmasyas sidste måned begynder.** **Faste fra *urad-dal* i en måned.** **Damodarastika synges hver dag i en måned.** **Sri Krishna Saradiya Rasayatra** **Sri Murari Guptas bortgang** **Laksmi Puja**
Mandag	**17.10**	**Srila Narottama Dasa Thakuras bortgang**
Torsdag	**20.10**	**Radha Kundas fremkomst, snana dana Bahulastami**
Fredag	**21.10**	**Sri Virabhadras fremkomst**
Søndag	**23.10**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Rama Ekadasi*)**
Mandag	**24.10**	**Bryd fasten imellem 7:57–9:03**
Onsdag	**26.10**	**Diwali**
Torsdag	**27.10**	**Govardhana Puja.** **Bali Daityaraja Puja** **Sri Rasikananda Prabhus fremkomst**
Fredag	**28.10**	**Sri Vasudeva Ghosh' bortgang**
Søndag	**30.10**	**Srila Prabhupadas bortgang**
Onsdag	**2.11**	**Gopastami, Gosthastami** **Sri Gadadhara Dasa Goswamis bortgang** **Sri Dhananjaya Panditas bortgang** **Sri Srinivasa Acaryas bortgang**
Torsdag	**3.11**	**Jagaddhatri Puja**
Søndag	**6.11**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Utthana Ekadasi*)** **Srila Gaura Kisora Dasa Babajis bortgang** **Første dag i Bhisma Pancaka**
Mandag	**7.11**	**Bryd fasten imellem 7:27–10:24**

Alle henvendelser til:

Nyt fra Hare Krishna

Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse, Tlf.: 5927 1930

Girokonto 1-688-3204, E-mail: lalitanatha@krishna.dk